

'COSI FAN TUTTE' I 'FIGAROV PIR' NA LJETNIM IGRAMA

Veliki povratak opere i Mozarta u Dubrovnik

PIŠE MAJA STANETTI

Opera je na Dubrovačke ljetne igre nakon niza godišta ponovno ušla na velika vrata. Ponosno je ušla s Mozartom, jednim iz elite opernog stvaralaštva u svekolikoj povijesti. I to ni više ni manje nego s dvjema općeznačnim operama koje su posvuda često na repertoaru - "Cosi fan tutte" (Takve su sve) i "Figarovim pirom".

Izazovno i vrlo hrabro je bilo u produkcijama predstaviti mlade izvedbene snage, odnosno u slučaju "Figarovog pira" posuditi produkciju Muzičke akademije u Zagrebu u suradnji s Malom scenom. Potez se pokazao dobrim i stoga da okonča rasprave i žalopjke da opere nikada nema u glazbenom dijelu dubrovačkog programa, premda su ovdašnji prostori kao stvoreni za komornu operu s već "gotovom", davno izgrađenom scenografijom.

Duhovite igre

U Parku Umjetničke škole i reducirana geometrijska scenografija Charlesa Phua s prigodnim osvjetljenjem u suvremenim kostimima netipično čistih poteza Matije Vuice bili su dovoljni za duhovite igre nevjere dvaju parova potaknute sobaricom i neženjom plemenitaškoga roda. Priču o nevjernim, veselim ženama u hrvatsko-britanskoj koprodukciji jasno je s nekoliko dobro smišljenih duhovitih dosjetki iz kozmetičko-maserskog okružja, ispričala redateljica Sally Burgess dok ju je s glazbene strane predvodio živahni i angažirani dirigent Oliver Gilmour koji je nijansiranim pristupom dobrog znalca dao poticaj i mladim izvođačima na sceni i iznenadujuće izbrušenom i

'Figarov pir' je uz pratnju klavira igran u Kneževom dvoru

U 'Cosi fan tutte' vidjeli smo dvije dobre podjele, a i u 'Figaru' su se mladi iskazali

savjesnom pristupu Dubrovačkog simfonijskog orkestra. U nekoliko izvedbi uloge su imale čak dvije podjele. U koncentraciji na urednost izvedbe smišljene do posljednjeg detalja ponegdje se gubila spontanost koju bi potom odmah na put vratila energija dirigenta Gilmoura. Odreda spremni tumači uloga dali su sve od sebe u skladu sa svojim trenutnim mogućnostima na putu do prave afirmacije u nesmiljenoj areni borbe za uloge. Na tom trnovitom putu sreće i (kalkulirane) pameti treba dobar vjetar uz puno dodatnog rada poželjeti ponajprije Nikolni Pinko, a potom i Sian Cameron, prenapregnutom tenoru Nicolasu Darmaninu, Lucasu Somozi

Ostercu i stameno sabranom Peteru Martinčiću.

Produkcija "Figarovog pira" sutradan u atriju Kneževa dvora krenula je kao dio nastavnog programa na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u ambicioznoj klasi Cynthia Hansell-Bakić da bi se u spoju goleme radne energije i entuzijazma sa sposobnom iskusnom organizacijskom i umjetničkom pomoći Male scene prometnula u predstavu za širu javnost. Unatoč svim brzopletim mladalačkim manama i početnom stjecanju dragocjenog iskustva na nemalom zadatku koji traži i izdržljivost i glatko i prštavo poznavanje pjevačkog zanata.

Šarmantna ekipa

Ekipi praćenoj kao u pravim studentskim produkcijama samo klavirom za kojim je Ivan Pernicki suvereno održavao napeti tijek zavrzlama sukoba starog aristokratskog svijeta s novonastajućim građanskim, zavodljivih zavrzlama koje vode u spavaću sobu i svih mogućih smicalica u težnji ka prevlasti. Scenski spremna i šarmantna ekipa protagonistica pokazala je također svoje trenutne pjevačke domete, vrlo konkretno suverene i spremne sa zadatkom usavršavanja zanata i izdržljivosti, poklanjanja više pažnje dinamičkoj slici koja u svom spektru traži i dinamike tiše od sigurnijeg, jednoličnijeg, ali i manje efikasnog fortea i mezzofortea kao što na tom putu u ansamblima traži i pomnije međusobno osluškivanje, a manje natjecateljski duh sposobnih glasova mladih pjevačkih snaga.

Jedno je sigurno: opera se vratila u Dubrovnik s velikim ambicijama koje svakako ne treba napustiti. ●